

Litániás levél a Parnasszusra

1

*Megszabadítottatok minket a Gonosztól,
de nem jött el a ti Országotok.*

*S a Pokol porszívóügynöknek öltözött
helytartói itt vannak most is közöttünk,
privatizáltak maguknak arcot,
lízingeltek erkölcsöt, jogot
a szólásra, agyunk még ép barázdáit
kiporszívózták, s mire fölocsúdtunk,
elragadták kezünkől az almát, jogart,
s országolnak, mint a mozgásképtelenné
tett katica testében nyüzsgő darázslárvák,
az elragott mozgatóidegek minden energiája
a kiguvadt szem kupolája alá gyűlve,
a porhüvellyé alázott Katalinka-bogár
önmaga dicstelen élettusájának
végtelenített szappanoperáját látja
tükröződni a nap részvétlen pupillájában,*

2

*s nosztalgiával gondol a Törökre,
boldogok, akik megválaszthatják ellenségeiket,
boldogok a megtöretésben és a gyászban,
az örökös újrakezdésben és elbukásban,
mert az ellenségnek arca van, és az az arc más,
az ellenségnek lelke van, és az a lélek más,
az ellenségnek vigasztalóan idegen a szava,
de a mi ellenségünk arctalan, mert arca a miénk,
a mi ellenségünk lélektelen, mert lelke a miénk
mimikrijét öltötte magára, az ellenségünk
belőlünk sarjadzott, mi is lehetnénk akár,
ha szól, mintha csak mi szólánk holdtölte hipnózisában,
velünk farsangolnak a békebeli kannibálok,
velünk böjtölnek az ájtatos manók,*

*miként harmadnap keresztet vetettek az ácsok
s megbocsátották a próféta vétkeiket;*

3

*megbocsátották ők is a ti Vétkeitek,
a kerekasztal-forradalmat,
hogy keményebb volt a székük
s nem volt kezük ügyében vallató-lámpa,
kegyet gyakoroltak a Kegyelmet adók fölött,
és csak a látszat kedvéért vonultak vissza
békésen az elgázosítottaktól és megnyomorítottaktól
elzabrált kastélyaikba, az aprópénzen:
megnyitott artériák szétfröccsenő fillérein
vett villákba, erőt gyűjteni csupán,
miközben a lángot Őrizők ébersége lankad,
az újabb, immár láthatatlan, kristálytermekből
vezényelt és virtuális hadsereggel indított
mindent elsöprő attackhoz, az ötven év utáni
újabb honfoglaláshoz, nem toroknógott
forradalmak pirosával pecsételve meg a szerződést immár,
az Új Kontraktus a másik fél
tudta s jelenléte nélkül köttetett meg
valutázók és hamisítók közös piacán,
mert minden, ami nagyszabású: ócska és piti,
mert minden, ami szent: ideiglenes,
egyszerhasználatos, eldobható,
persze csak környezettudatosan,
gondosan szelektálva a megunt és veszélyes,
a régimódi és felforgató eszmék
hulladékait, hisz egyszer minden Gondolat,
a legfennköltebb, a legnaivabb,
a póroséig ártatlan gondolatok is
ugyanott végzik: a Történelem Szemétdombján
(a Szemétszállító Rt.-t persze ők működtetik
s havonta kétszer elbeszélgetnek a sofőrrel is),
egyébként a történelem se több
egy feledésre ítélt hagymázás rögeszménél,
a Don-kanyarból csonkabonkán hazatántorgott
s azóta nedves szemű vén trottyá*

szelídült kamaszok lázálmainál,
lidérces látomás csak, vagy kontár
hamisítvány, mint az utcányi telkeket és
bázak bullámzó falait egybetorlasztó
dózerek salvador dalis panorámája
Európa térképének javított, átdolgozott kiadásában,
lassan elbisszük mi is, ahogy, félek,
meg fogjuk tanulni a rap-ritmushoz
igazított hiszekegyet is:
nem balsors, csak a jussunk,
hogy elevenen, mint a katicabogár,
tehetetlen porhüvellyé szikkasztva,
az elmeorvos nap sztetoszkópja alatt
égő kárhozatra jussunk.

4

Hulljon rátok ezer átok,
harcotok megharcoltátok.
Ezer átok, ezer áldás:
ti nem ezt akartátok.

Ezer átok, ezer áldás,
ti adtatok nekünk példát
vitézségből, tisztességből,
célja-vesztett erényből.

Szálljon rátok ezer áldás,
ti voltatok a megváltás –
s a pity júdások csókjának nyála
a mi öszünknek libegő ökörnyála.

Elharcoltatok minden harcot,
s ránk hagyátok, mint génhibát,
az örökös kudarcot.

Ránk a dermedt tétlenséget,
média-idétlenséget,
pária-idétlenséget,
a Történelem utáni véget.

*Hitetek bennünk hitetlenség lett,
intő szavatok szótlanságunk lett,
aritmiás lett az imánk,
mint a fuldokló segélykiáltása.*

5

*A trappoló ördögpaták alatt bánytorgó
föld: csak rémálmot órló pupillánkra
zárult szemhéjünk vonaglása.
Alig hinnénk, hogy e silány,
undok ördögök sáskarajzása
elhibbant mása régi,
katarzisos drámáink
sátántangóinak.*

*Hogy Ábel neszezése helyett
Hidászok csörtetése az erdőben,
s ha nem lőnek is le minket
mint körítésnek való apróvadat,
hát kerítést húznak
a rengeteg köré s táblát
szögeznek rá: Magyar-rezervátum.*

6

*Kényszerített és önkéntes,
ellenálló és vakbuzgó
besúgóitok egyek
a cinkos hallgatásban,
bekérdzkednek ma is
közétek a kártyapartiba,
s kezükben cinkelt lapokkal
adomáznak a Nagy Rabszolgartartó
sunyi kacsintásairól
meg '48, '56, '89
kontrával bukott ultimóiról,
áldozati bárányok ők
meg virágvasárnap szamarak,*

*hogy kényszerűségből, valakinek
csinálnia kell, egyik
puha támlájú karosszékéből
a másikba ülve – hisz Ők az új Székfoglalók –
átsegítenek minket
a kezdeti nehézségeken.*

*Kényszerített és önkéntes,
ellenálló és vakbuzgó
besúgóítok a mi besúgóink is,
ma is hegyezik sakál-fülüik,
ott téblábolnak a stratégiai pontokon,
körbebugyoznak és kiszagolnak,
megfigyelnek és kikémelelnek,
lehallgatnak és felbontanak,
számontartanak és megfenyegetnek,
fülelnek és lefülelnek,
sürögnek és megbújnak,
bemocskolódva megigazulnak,
mert ők az Igék,
a megtestesült cselekvés-burján,
ők a nagy vallomások hámjába fogott
lobogó sörényű , megnyúlt fülű
igekötők.*

7

*Bocsássatok meg nekünk, bűnösöknek,
panaszkodóknak-tehetetleneknek.
Az érzéstelenített lelkűeknek
s magukba-roskadóknak bocsássatok meg.*

*Tibenmetek bíztunk eleitől fogva,
s lélekben nem edzett Tanítványok, magunkra
maradunk bőkölö elszánással, fogvacogva,
Tibenmetek bíztunk eleitől fogva.*

*Ti voltatok gyula: a seregek vezére,
ti a sólyom-tekintetű künde.
Ti voltatok a felnégyelt Koppány
s Hunyadi László feje, leütve.*

*Ti voltatok a fondorlatos bölcs Bethlen Gábor,
s ti a megostromolt Lippa vára.
Ti voltatok Széchenyi, Kossuth,
s ti Széchenyi és Kossuth vitája.*

*Ti voltatok Illyés, Németh, Bibó,
ti Szárszó, Lakitelek, a harmadik út.
Ti voltatok Jákob s az álomlátó
József, akit eladtak a fiúk.*

*Ti voltatok Nagy László faragókése,
a ti szátokkal tudott cifrát is mondani.
Ti voltatok József Attila a síneken,
s a lázas szemű: ti voltatok Ady, Ady, Ady!*

-----

8 (p. s.)

*Vázukra csupaszítottak és rezerváltak,
megalázottak és enerváltak,
besúgottak és leballgatottak,
hét pettyel számontartottak,
értesítjük az illetékeseket:
nincs az a kerítés, amin ne lenne annyi rés,
hogy, ha tétován is, mint a tévelygő hit,
kijátszva a szavak vámszedőit
át ne jutna a lelkekből lopakodva
utolsó konduló fohász: sursum corda.*

Vasszécseny, 2006. márc. 17.–ápr. 5.